

REGULAMENTUL (UE) 2018/1672 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 23 octombrie 2018
privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE)
nr. 1889/2005

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Promovarea dezvoltării armonioase, durabile și favorabile incluziunii a pieței interne ca un spațiu în care mărfurile, persoanele, serviciile și capitalul pot circula liber și în condiții de siguranță este una dintre prioritățile Uniunii.
- (2) Reintroducerea produselor ilicite în economie și deturnarea de bani pentru finanțarea activităților ilicite creează denaturări și dezavantaje concurențiale neloiale pentru cetățenii și societățile care respectă legea și reprezintă, prin urmare, o amenințare pentru funcționarea pieței interne. În plus, aceste practici favorizează activitățile infracționale și teroriste care pun în pericol securitatea cetățenilor Uniunii. În consecință, Uniunea a luat măsuri pentru a se proteja.
- (3) Unul dintre pilonii principali ai măsurilor luate de Uniune a fost Directiva 91/308/CEE a Consiliului ⁽³⁾, care a stabilit o serie de măsuri și obligații pentru instituțiile financiare, persoanele juridice și anumite profesii în ceea ce privește, printre altele, dispozițiile în materie de transparență și de ținere a evidenței, precum și de cunoaștere a clienților, și a stabilit obligația de a raporta tranzacțiile suspecte unităților naționale de informații financiare (FIU). Au fost înființate unități de informații financiare care serveau drept centre pentru evaluarea unor astfel de tranzacții, pentru a interacționa cu omologii lor din alte țări și, dacă era necesar, pentru a contacta autoritățile judiciare. Directiva 91/308/CEE a fost modificată ulterior și a fost înlocuită cu măsuri succesive. În prezent, dispozițiile referitoare la prevenirea spălării banilor sunt prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (4) Având în vedere riscul ca aplicarea Directivei 91/308/CEE să conducă la o creștere a mișcărilor de numerar în scopuri ilicite, care ar putea constitui o amenințare pentru sistemul financiar și piața internă, directiva menționată a fost completată prin Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Regulamentul respectiv urmărește să prevină și să depisteze spălarea banilor și finanțarea terorismului prin stabilirea unui sistem de controale aplicabile persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune care transportă numerar sau instrumente negociabile la purtător cu o valoare egală sau mai mare de 10 000 EUR sau echivalentul acestei valori în alte valute. Expresia „care intră sau iese din Uniune” ar trebui definită în raport cu teritoriul Uniunii, astfel cum acesta este definit la articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a se asigura faptul că prezentul regulament are cel mai vast domeniu de aplicare posibil și că nicio zonă nu este scutită de la aplicarea acestuia și nu prezintă oportunități de eludare a controalelor aplicabile.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 a pus în aplicare în Comunitate standardele internaționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului elaborate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI).

⁽¹⁾ JO C 246, 28.7.2017, p. 22.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 octombrie 2018.

⁽³⁾ Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor (JO L 166, 28.6.1991, p. 77).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate (JO L 309, 25.11.2005, p. 9).

- (6) GAFI, instituit la reuniunea la nivel înalt G7 de la Paris din 1989, este un organism interguvernamental care stabilește standarde și promovează punerea în aplicare efectivă a măsurilor juridice, de reglementare și operaționale pentru combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a altor amenințări conexe la adresa integrității sistemului financiar internațional. Mai multe state membre sunt membre ale GAFI sau sunt reprezentate în GAFI prin intermediul organismelor regionale. Uniunea este reprezentată în GAFI de către Comisie și s-a angajat la punerea în aplicare efectivă a recomandărilor GAFI. Recomandarea 32 a GAFI privind curierii de numerar specifică faptul că ar trebui să fie instituite măsuri în ceea ce privește controalele adecvate privind mișcările transfrontaliere de numerar.
- (7) Directiva (UE) 2015/849 identifică și descrie o serie de activități infracționale ale căror produse ar putea face obiectul spălării banilor sau care ar putea fi utilizate pentru finanțarea terorismului. Produsele obținute din respectivele activități infracționale sunt adesea transportate peste frontierele externe ale Uniunii, în scopul de a fi spălate sau utilizate pentru finanțarea terorismului. Prezentul regulament ar trebui să ia în considerare acest fapt și să stabilească un sistem de norme care, în plus față de contribuția efectivă la prevenirea spălării banilor, în special a infracțiunilor principale precum infracțiunile fiscale, astfel cum sunt definite în legislația națională, precum și a finanțării terorismului, să faciliteze prevenirea, depistarea și investigarea activităților infracționale definite în Directiva (UE) 2015/849.
- (8) Au fost realizate progrese în ceea ce privește cunoașterea mecanismelor folosite pentru a transfera valori obținute în mod ilegal dincolo de frontieră. Ca urmare a acestui lucru, recomandările GAFI au fost actualizate, Directiva (UE) 2015/849 a adus modificări cadrului juridic al Uniunii și au fost elaborate noi bune practici. În lumina acestor evoluții și pe baza evaluării legislației Uniunii în vigoare, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 ar trebui să fie modificate. Cu toate acestea, având în vedere amploarea modificărilor care ar fi necesare, Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 ar trebui abrogat și înlocuit cu un nou regulament.
- (9) Prezentul regulament nu afectează capacitatea statelor membre de a prevedea, în dreptul lor intern, controale naționale suplimentare cu privire la mișcările de numerar în cadrul Uniunii, cu condiția ca respectivele controale să se desfășoare în conformitate cu libertățile fundamentale ale Uniunii, în special cu articolele 63 și 65 din TFUE.
- (10) Un set de norme la nivelul Uniunii care să permită efectuarea unor acțiuni comparabile de control al numerarului în interiorul Uniunii ar facilita în mod considerabil eforturile de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (11) Prezentul regulament nu se referă la măsurile luate de Uniune sau de statele membre în temeiul articolului 66 din TFUE pentru a limita circulația capitalurilor care provoacă sau amenință să provoace dificultăți grave în funcționarea uniunii economice și monetare sau în temeiul articolelor 143 și 144 din TFUE, ca urmare a unei crize neprevăzute în balanța de plăți.
- (12) Având în vedere prezența lor la frontierele externe ale Uniunii, competențele de specialitate ale acestora în efectuarea de controale asupra călătorilor și mărfurilor care trec frontierele externe și experiența lor dobândită în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005, autoritățile vamale ar trebui să continue să acționeze în calitate de autorități competente în sensul prezentului regulament. În același timp, statele membre ar trebui să fie în măsură în continuare să desemneze alte autorități naționale prezente la frontierele externe pentru a acționa în calitate de autorități competente. Statele membre ar trebui să continue să asigure personalului autorităților vamale și al altor autorități naționale o formare corespunzătoare pentru efectuarea controalelor respective, inclusiv privind spălarea de bani bazată pe numerar.
- (13) Unul dintre conceptele-cheie utilizate în prezentul regulament este cel de „numerar”, care ar trebui să fie definit ca fiind format din patru categorii: valută, instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și anumite tipuri de carduri preplătite. Având în vedere caracteristicile lor, anumite instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite care nu sunt asociate unui cont bancar și care pot stoca un quantum în bani dificil de depistat sunt susceptibile de a fi utilizate în locul valutei ca un mijloc anonim de a transfera valori peste frontierele externe, într-un mod care nu poate fi urmărit folosind sistemul clasic de supraveghere de către autoritățile publice. Prezentul regulament ar trebui, așadar, să stabilească componentele esențiale ale definiției „numerarului”, dar să permită, în același timp, Comisiei să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament ca răspuns la tentativele infractorilor și complicilor acestora de a eluda o măsură care controlează doar un singur tip de rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate prin trecerea peste frontierele externe a unui alt tip de rezervă. În cazul în care se depistează un astfel de comportament la o scară considerabilă, este esențial să se ia rapid măsuri pentru a remedia situația. În pofida nivelului ridicat de risc al monedelor virtuale, după cum s-a subliniat în Raportul Comisiei din 26 iunie 2017 referitor la evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere, autoritățile vamale nu dispun de competențele necesare pentru a monitoriza aceste riscuri.

- (14) Instrumentele negociabile la purtător permit deținătorului fizic să solicite plata unei valori financiare, fără ca numele acestuia să fie înregistrat sau menționat. Acestea pot fi folosite cu ușurință pentru a transfera cantități considerabile de valoare și prezintă similitudini însemnate cu valuta în ceea ce privește lichiditatea, anonimatul și riscurile de abuz.
- (15) Mărfurile utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lor, pentru care există o piață de schimb internațională ușor accesibilă, permițând convertirea acestora în valută cu suportarea doar a unor costuri de tranzacție modeste. Astfel de mărfuri sunt în cea mai mare parte prezentate într-un mod standardizat care permite verificarea rapidă a valorii lor.
- (16) Cardurile preplătite sunt carduri nenominale care stochează sau oferă acces la o valoare monetară sau fonduri care pot fi utilizate pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută. Acestea nu sunt asociate unui cont bancar. Cardurile preplătite includ cardurile preplătite anonime, astfel cum sunt menționate în Directiva (UE) 2015/849. Acestea sunt utilizate la scară largă pentru o varietate de scopuri legitime, iar unele dintre aceste instrumente prezintă în plus un interes social evident. Astfel de carduri preplătite sunt ușor de transferat și pot fi utilizate pentru a transfera o valoare considerabilă dincolo de frontierele externe. Prin urmare, este necesar să se includă cardurile preplătite în definiția numerarului, în special dacă acestea pot fi cumpărate fără proceduri de precauție privind clientela. Acest lucru va permite extinderea controalelor la anumite tipuri de carduri preplătite, ținând seama de tehnologia disponibilă, în cazul în care dovezile o justifică, cu condiția ca extinderea acestor controale să țină seama în mod corespunzător de proporționalitate și aplicabilitatea efectivă.
- (17) Pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune ar trebui să le revină obligația de a declara numerarul. Pentru a nu restricționa în mod nejustificat libera circulație sau pentru a nu supraîncărca cetățenii și autoritățile cu formalități administrative, obiectului acestei obligații ar trebui să i se aplice un prag de 10 000 EUR. Obligația ar trebui să revină purtătorilor care transportă valorile respective asupra lor, în bagajele lor sau în mijloacele de transport cu care trec frontierele externe. Aceștia ar trebui să fie obligați să pună numerarul la dispoziția autorităților competente pentru control și, dacă este necesar, să îl arate acestor autorități. Definiția „purtătorului” ar trebui înțeleasă ca excluzând transportatorii care desfășoară activități de transport de mărfuri sau de persoane cu titlu profesional.
- (18) În ceea ce privește mișcările de numerar neînsoțit, de exemplu, numerarul care intră sau iese din Uniune în colete poștale, expedierii de curierat, bagaje neînsoțite sau mărfuri containerizate, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a solicita expeditorului sau destinatarului sau unui reprezentant al acestora să depună o declarație de informare, în mod sistematic sau de la caz la caz, în conformitate cu procedurile naționale. O astfel de informare ar trebui să cuprindă o serie de elemente, care nu sunt vizate de documentația obișnuită depusă la vamă, cum ar fi documentele de transport și declarațiile vamale. Aceste elemente sunt originea, destinația, proveniența economică și utilizarea preconizată a numerarului. Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit ar trebui să facă obiectul unui prag identic celui pentru numerarul transportat de către purtători.
- (19) Pentru a atinge obiectivele prezentului regulament, ar trebui înregistrate o serie de elemente de date standardizate privind mișcarea numerarului, cum ar fi datele cu caracter personal privind declarantul, proprietarul sau destinatarul, proveniența economică și utilizarea preconizată a numerarului. În special, este necesar ca declarantul, proprietarul sau destinatarul să furnizeze datele lor personale, astfel cum cuprinse în documentele lor de identitate, cu scopul de a reduce la minimum riscul de erori cu privire la identitatea acestora și întârzierile cauzate de posibila necesitate de a realiza verificări ulterior.
- (20) În ceea ce privește obligația de declarare a numerarului însoțit și obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit, autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să efectueze toate controalele necesare asupra persoanelor, asupra bagajelor acestora, asupra mijloacelor de transport utilizate pentru a trece frontierele externe și asupra oricărui transport sau recipient care trece neînsoțit frontiera respectivă și care poate conține numerar sau asupra mijlocului de transport care le transportă. În cazul nerespectării acestor obligații, autoritățile competente ar trebui să întocmească o declarație din oficiu pentru transmiterea ulterioară a informațiilor relevante către alte autorități.
- (21) Pentru a se asigura aplicarea lor uniformă de către autoritățile competente, controalele ar trebui să se bazeze în primul rând pe o analiză a riscurilor, cu scopul de a identifica și evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare.

- (22) Instituirea unui cadru comun de gestionare a riscurilor nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să efectueze controale aleatorii sau controale spontane, ori de câte ori le consideră necesare.
- (23) În cazul în care depistează numerar cu o valoare sub prag, dar există indicii că numerarul ar putea avea legătură cu o activitate infracțională, astfel cum este reglementată în prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să poată înregistra, în cazul numerarului însoțit, informații privind purtătorul, proprietarul și, dacă aceste informații există, privind destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, detaliile de contact, detalii cu privire la natura și cuantumul sau valoarea numerarului, la proveniența economică și la utilizarea preconizată a acestuia.
- (24) În cazul numerarului neînsoțit, autoritățile competente ar trebui să poată înregistra informații privind declarantul, proprietarul, expeditorul, precum și privind destinatarul sau destinatarul preconizat al numerarului, inclusiv numele complet, detaliile de contact, detalii cu privire la natura și cuantumul sau valoarea numerarului, la proveniența economică și la utilizarea preconizată a acestuia.
- (25) Informațiile respective ar trebui să fie transmise către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză, care ar trebui să asigure faptul că unitatea de informații financiare transmite orice informații relevante, din proprie inițiativă sau la cerere, unităților de informații financiare ale celorlalte state membre. Aceste unități sunt desemnate ca nodurile centrale în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care primesc și prelucrează informații din diverse surse, cum ar fi instituțiile financiare, și analizează respectivele informații pentru a stabili dacă există motive pentru investigații suplimentare care ar putea să nu fie evidente pentru autoritățile competente care colectează declarațiile și efectuează controale în temeiul prezentului regulament. Pentru a asigura un flux de informații eficiente, toate unitățile de informații financiare ar trebui să fie conectate la Sistemul de Informare vamală (SIV) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ⁽¹⁾, iar datele generate sau transmise de către autoritățile competente și unitățile de informații financiare ar trebui să fie compatibile și comparabile.
- (26) Recunoscând faptul că, pentru a asigura continuarea cu succes a procesului de punere în aplicare a prezentului regulament, este important să existe un schimb eficient de informații între autoritățile competente, inclusiv între unitățile de informații financiare, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil acestor entități, precum și necesitatea de a consolida cooperarea dintre unitățile de informații financiare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să evalueze, până la 1 iunie 2019, posibilitatea de a institui un mecanism comun de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (27) Depistarea numerarului cu valori sub prag în situațiile în care există indicii cu privire la o activitate infracțională este extrem de relevantă în acest context. Prin urmare, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se facă schimb de informații cu autoritățile competente din alte state membre cu privire la sumele cu o valoare sub prag, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională.
- (28) Având în vedere că mișcările de numerar care fac obiectul controalelor în temeiul prezentului regulament au loc peste frontierele externe și având în vedere dificultatea de a acționa odată ce numerarul a părăsit punctul de intrare sau de ieșire, precum și riscul asociat chiar dacă sunt utilizate valori mici, autoritățile competente ar trebui să poată reține temporar numerarul, în anumite circumstanțe, cu condiția aplicării unor măsuri de verificare și de ponderare: în primul rând, în cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar și, în al doilea rând, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, indiferent de valoare sau dacă numerarul este însoțit sau neînsoțit. Având în vedere natura unei asemenea rețineri temporare și impactul pe care aceasta l-ar putea avea asupra libertății de circulație și asupra dreptului de proprietate, perioada de reținere ar trebui să fie limitată la timpul minim absolut necesar pentru ca alte autorități competente să stabilească dacă există motive pentru o altă intervenție, precum investigații sau confiscarea numerarului pe baza altor instrumente juridice. O decizie de reținere temporară a numerarului în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie însoțită de o expunere de motive și ar trebui să descrie în mod adecvat factorii specifici care au determinat luarea măsurii. În cazuri specifice și evaluate în mod corespunzător, ar trebui să fie posibil să se prelungească perioada de reținere temporară a numerarului, de exemplu atunci când autoritățile competente se confruntă cu dificultăți în obținerea de informații privind o potențială activitate infracțională, printre altele, atunci când este necesar să se asigure comunicarea cu o țară terță, atunci când este necesar să se traducă documente sau în cazul numerarului neînsoțit, atunci când apar dificultăți legate de identificarea și contactarea expeditorului sau a destinatarului acestuia. În cazul în care, până la expirarea termenului de reținere, nu se ia nicio decizie privind intervenția ulterioară sau în cazul în care autoritatea competentă decide că nu există motive pentru a reține în continuare numerarul, acesta ar trebui să fie, în funcție de situație, înapoiat imediat persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul, purtătorului sau proprietarului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

- (29) Cu scopul de a asigura o mai bună informare privind conținutul prezentului regulament, statele membre ar trebui, în cooperare cu Comisia, să elaboreze materiale adecvate despre obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar.
- (30) Este esențial ca autoritățile competente care colectează informații în temeiul prezentului regulament să le transmită în timp util unității naționale de informații financiare, pentru a-i permite acestora să analizeze și să compare în continuare informațiile cu alte date, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2015/849.
- (31) În sensul prezentului regulament, în cazul în care autoritățile competente constată nedeclararea sau neinformarea cu privire la numerar sau în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, acestea ar trebui să transmită prompt respectivele informații autorităților competente ale altor state membre prin canale adecvate. Un astfel de schimb de date ar fi proporțional având în vedere că persoanele care nu și-au îndeplinit obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar care au fost reținute într-un stat membru ar fi probabil înclinate să aleagă un alt stat membru de intrare sau de ieșire, ale cărui autorități competente nu ar avea cunoștință de încălcările lor anterioare. Schimbul unor astfel de informații ar trebui să fie obligatoriu, în scopul de a asigura că prezentul regulament este aplicat în mod consecvent în statele membre. În cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile respective ar trebui să fie puse, de asemenea, la dispoziția Comisiei, a Parchetului European, astfel cum acesta este instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽¹⁾ – de către statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul respectivului regulament, și a Europol, astfel cum acesta este instituit prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. În scopul de a realiza obiectivele prezentului regulament de a preveni și descuraja eludarea obligației de declarare sau de informare cu privire la numerar, informațiile de risc anonimizate și rezultatele analizei riscurilor ar trebui, de asemenea, să fie partajate în mod obligatoriu între statele membre și cu Comisia, în conformitate cu standardele ce urmează să fie prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament.
- (32) Ar trebui să se faciliteze schimbul de informații între o autoritate competentă a unui stat membru sau Comisia și autoritățile unei țări terțe, cu condiția să existe garanții adecvate. Un astfel de schimb ar trebui să fie permis numai cu condiția respectării dispozițiilor relevante naționale și ale Uniunii cu privire la drepturile fundamentale și la transferul datelor cu caracter personal, în urma autorizării de către autoritățile care au obținut inițial informațiile. Comisia ar trebui să fie informată cu privire la desfășurarea oricărui schimb de informații cu țări terțe în temeiul prezentului regulament și ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la aceste schimburi de informații.
- (33) Având în vedere natura informațiilor colectate și încrederea legitimă a purtătorilor și a declaranților că datele lor cu caracter personal și informațiile cu privire la valoarea numerarului pe care l-au adus sau scos din Uniune vor fi tratate în mod confidențial, autoritățile competente ar trebui să ofere garanții suficiente pentru a asigura că agenții care trebuie să aibă acces la informații respectă secretul profesional și le protejează în mod adecvat astfel de informații împotriva accesului, utilizării sau comunicării neautorizate. Cu excepția cazului în care prezentul regulament sau legislația internă prevede altfel, în special în cadrul unei proceduri judiciare, astfel de informații nu ar trebui să fie divulgate fără permisiunea autorității care le-a obținut.

Prelucrarea datelor în temeiul prezentului regulament poate viza și date cu caracter personal și ar trebui să se desfășoare în conformitate cu dreptul Uniunii. Statele membre și Comisia ar trebui să prelucreze datele cu caracter personal numai într-un mod compatibil cu obiectivele prezentului regulament. Orice colectare, divulgare, transmitere, comunicare și altă formă de prelucrare a datelor cu caracter personal în cadrul domeniului de aplicare a prezentului regulament ar trebui să facă obiectul cerințelor Regulamentelor (CE) nr. 45/2001 ⁽³⁾ și (UE) 2016/679 ⁽⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament ar trebui să respecte și dreptul fundamental la respectarea vieții private și de familie, recunoscut de articolul 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a Consiliului Europei, precum și dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, recunoscute de articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPP) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (34) În scopul analizei efectuate de unitățile de informații financiare și pentru a permite autorităților din alte state membre să controleze și să asigure executarea obligației de declarare a numerarului, în special în ceea ce privește persoanele care au încălcat anterior această obligație, este necesară stocarea datelor din declarațiile făcute în temeiul prezentului regulament pentru o perioadă suficient de lungă. Pentru ca unitatea de informații financiare să poată să realizeze în mod eficace această analiză și pentru ca autoritățile competente să poată controla și asigura în mod eficace executarea obligației de declarare sau de informare cu privire la numerar, perioada de păstrare a datelor din declarațiile făcute în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să depășească cinci ani, cu posibilitatea unei prelungiri suplimentare, după o evaluare cuprinzătoare a necesității și proporționalității unei astfel de prelungiri, care nu ar trebui să depășească alți trei ani.
- (35) În scopul de a încuraja respectarea și de a descuraja eludarea, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor de declarare sau de informare cu privire la numerar. Sancțiunile respective ar trebui să se aplice numai pentru nedeclararea sau neinformarea cu privire la numerar în temeiul prezentului regulament și nu ar trebui să ia în considerare potențiala activitate infracțională asociată cu numerarul, care poate face obiectul unor investigații și măsuri ulterioare care nu intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive și ar trebui să nu depășească ceea ce este necesar pentru a încuraja respectarea. Sancțiunile prevăzute de statele membre ar trebui să aibă un efect de descurajare echivalent la nivelul întregii Uniuni în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor prezentului regulament.
- (36) În condițiile în care majoritatea statelor membre utilizează deja, în mod voluntar, un formular de declarație armonizat, formularul UE pentru declararea numerarului (EU-CDF), pentru a se asigura aplicarea uniformă a controalelor și prelucrarea, transmiterea și analiza eficientă a declarațiilor de către autoritățile competente, Comisia ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta modele pentru formularul de declarare și pentru formularul de informare, pentru a stabili criteriile pentru un cadru comun de gestionare a riscurilor, pentru a stabili normele și modalitățile tehnice pentru schimbul de informații și modelul pentru formularul care urmează să fie utilizat pentru transmiterea informațiilor, precum și pentru a stabili normele și formatul care urmează să fie utilizat pentru comunicarea către Comisie a informațiilor statistice. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (37) Pentru a îmbunătăți situația actuală, în care există un acces limitat la date statistice, iar informațiile disponibile privind valoarea numerarului care este transportat ilegal de infractori peste frontierele externe ale Uniunii sunt și ele limitate, ar trebui să se instituie o cooperare mai eficientă între autoritățile competente și cu Comisia, prin intermediul schimbului de informații. Pentru a garanta faptul că acest schimb de informații este concret și eficient, Comisia ar trebui să analizeze dacă sistemul instituit corespunde scopului în care a fost creat sau dacă există obstacole în calea schimbului rapid și direct de informații. În plus, Comisia ar trebui să publice date statistice pe site-ul său internet.
- (38) Pentru a se putea lua imediat în considerare modificările viitoare ale standardelor internaționale, precum standardele stabilite de GAFL, sau pentru a se aborda eludarea prezentului regulament prin recurgerea la mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate sau prin recurgerea la carduri preplătite, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexei I la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²⁾. În special, pentru a se asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.
- (39) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea transnațională a spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și particularitățile pieței interne și a libertăților sale fundamentale, care pot fi puse în aplicare pe deplin doar prin asigurarea faptului că nu se aplică un tratament dispart excesiv bazat pe legislația națională a numerarului care traversează frontierele externe ale Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (40) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și reflectate în cartă, în special în titlul II al acesteia.
- (41) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede un sistem de controale în ceea ce privește numerarul care intră sau iese din Uniune, în scopul de a completa cadrul juridic pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului prevăzut în Directiva (UE) 2015/849.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „numerar” înseamnă:
- (i) valută;
 - (ii) instrumente negociabile la purtător;
 - (iii) mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate;
 - (iv) carduri preplătite;
- (b) „care intră sau iese din Uniune” înseamnă care provine dintr-un teritoriu care se află în afara teritoriului reglementat de articolul 355 din TFUE și intră pe teritoriul care este reglementat de articolul menționat sau care pleacă de pe teritoriul reglementat de articolul menționat;
- (c) „valută” înseamnă bancnote și monede care se află în circulație ca mijloc de schimb sau care au fost în circulație ca mijloc de schimb și pot fi încă schimbate, prin intermediul unor instituții financiare sau bănci centrale, cu bancnote și monede aflate în circulație ca mijloc de schimb;
- (d) „instrumente negociabile la purtător” înseamnă instrumente, altele decât valuta, care dau dreptul deținătorilor lor de a solicita o valoare financiară la prezentarea instrumentelor fără a fi nevoie să își dovedească identitatea sau dreptul lor la această valoare. Respectivetele instrumente sunt:
- (i) cecurile de călătorie; și
 - (ii) cecurile, biletele la ordin sau mandatele poștale, care sunt fie la purtător, semnate, dar cu numele beneficiarului omis, andosate fără restricții, întocmite pe numele unui beneficiar fictiv, fie întocmite într-o astfel de formă încât proprietatea asupra acestora se transferă în momentul transmiterii;
- (e) „marfă utilizată ca rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate” înseamnă un bun, conform enumerării de la punctul 1 din anexa I, care prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lui și care poate fi convertit cu ușurință în valută pe piețe de schimb accesibile, suportând doar costuri de tranzacție modeste;
- (f) „card preplătit” înseamnă un card nenominal, conform enumerării de la punctul 2 din anexa I, care stochează sau oferă acces la valori monetare sau fonduri care poate fi utilizat pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută, în cazul în care un astfel de card nu este asociat unui cont bancar;
- (g) „autorități competente” înseamnă autoritățile vamale ale statelor membre și orice alte autorități împuternicite de către statele membre să aplice prezentul regulament;
- (h) „purtător” înseamnă orice persoană fizică care intră sau iese din Uniune și transportă numerar asupra sa, în bagaje sau în mijloacele lor de transport;
- (i) „numerar neînsoțit” înseamnă numerarul care constituie o parte a unui transport care nu este însoțit de un purtător;
- (j) „activitate infracțională” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849;
- (k) „unitate de informații financiare (FIU)” înseamnă entitatea stabilită în statul membru în scopul punerii în aplicare a articolului 32 din Directiva (UE) 2015/849.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament, în scopul de a modifica anexa I la prezentul regulament pentru a ține seama de noile tendințe în spălarea banilor, astfel cum este definită la articolul 1 alineatele (3) și (4) din Directiva (UE) 2015/849, sau finanțarea terorismului, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (5) din directiva menționată, sau pentru a ține seama de bunele practici în prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului sau pentru a preveni utilizarea de către infractori a mărfurilor utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și a cardurilor preplătite pentru eludarea obligațiilor prevăzute la articolele 3 și 4 din prezentul regulament.

Articolul 3

Obligația de declarare a numerarului însoțit

(1) Purtătorii care transportă numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult declară numerarul respectiv autorităților competente din statul membru prin care aceștia intră sau ies din Uniune și pun numerarul la dispoziția acestora pentru control. Obligația de declarare a numerarului nu se consideră îndeplinită în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) cuprinde informații despre următoarele:

- (a) purtător, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate;
- (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care proprietarul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de taxă pe valoare adăugată (TVA), în cazul în care proprietarul este persoană juridică;
- (c) dacă este cazul, destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care destinatarul vizat este persoană fizică, sau denumirea completă, date de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care destinatarul vizat este persoană juridică;
- (d) natura și cuantumul sau valoarea numerarului;
- (e) proveniența economică a numerarului;
- (f) utilizarea preconizată a numerarului;
- (g) ruta de transport; și
- (h) mijloacele de transport.

(3) Informațiile enumerate la alineatul (2) din prezentul articol se furnizează în scris sau electronic, folosind formularul de declarație menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (a). O copie vizată a declarației se furnizează declarantului, la cerere.

Articolul 4

Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit

(1) În cazul în care numerar neînsoțit în valoare de 10 000 EUR sau mai mult intră sau iese din Uniune, autoritățile competente ale statului membru prin care numerarul intră sau iese din Uniune pot să solicite expeditorului sau destinatarului numerarului sau unui reprezentant al acestora, după caz, să facă o declarație de informare, în termen de 30 de zile. Autoritățile competente pot reține numerarul până când expeditorul sau destinatarul ori un reprezentant al acestora face declarația de informare. Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit nu se consideră îndeplinită în cazul în care declarația nu este făcută până la expirarea termenului, informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau dacă numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.

(2) Declarația de informare cuprinde informații privind următoarele:

- (a) declarant, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, naționalitatea și numărul actului de identitate;
- (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care proprietarul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care proprietarul este persoană juridică;

- (c) expeditorul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care expeditorul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care expeditorul este persoană juridică;
- (d) destinatar sau destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care destinatarul sau destinatarul vizat este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care destinatarul sau destinatarul vizat este persoană juridică;
- (e) natura și cuantumul sau valoarea numerarului;
- (f) proveniența economică a numerarului; și
- (g) utilizarea preconizată a numerarului.

(3) Informațiile enumerate la alineatul (2) de la prezentul articol se furnizează în scris sau electronic folosind formularul de declarație de informare menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (a). O copie vizată a declarației de informare se furnizează declarantului, la cerere.

Articolul 5

Atribuțiile autorităților competente

- (1) Pentru a verifica respectarea obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, controale asupra persoanelor fizice, a bagajelor acestora și a mijloacelor de transport ale acestora.
- (2) În scopul punerii în aplicare a obligației de informare cu privire la numerarul neînsoțit prevăzută la articolul 4, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, controale asupra oricăror transporturi, recipiente sau mijloace de transport care pot conține numerar neînsoțit.
- (3) În cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3 sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit de la articolul 4, autoritățile competente întocmesc, în scris sau în format electronic, o declarație din oficiu, care conține, în măsura posibilului, informațiile enumerate la articolul 3 alineatul (2) sau la articolul 4 alineatul (2), după caz.
- (4) Controalele se bazează, în principal, pe analiza riscurilor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile, precum și de a elabora contramăsurile necesare, și se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor în conformitate cu criteriile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (b), care ține seama și de evaluările riscurilor realizate de către Comisie și de către unitățile de informații financiare în temeiul Directivei (UE) 2015/849.
- (5) În ceea ce privește articolul 6, autoritățile competente exercită și atribuțiile conferite acestora în temeiul prezentului articol.

Articolul 6

Sume cu valori sub prag suspectate a avea legătură cu activități infracționale

- (1) În cazul în care autoritățile competente depistează un purtător cu numerar sub pragul menționat la articolul 3 și dacă există indicii conform cărora numerarul are legătură cu o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective și informațiile enumerate la articolul 3 alineatul (2).
- (2) În cazul în care autoritățile competente constată că intră sau iese din Uniune numerar neînsoțit cu o valoare sub pragul menționat la articolul 4 și că există indicii conform cărora numerarul are legătură cu o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective și informațiile enumerate la articolul 4 alineatul (2).

Articolul 7

Reținerea temporară a numerarului de către autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente pot să rețină temporar numerarul printr-o decizie administrativă, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, în cazul în care:
 - (a) obligația de declarare a numerarului însoțit în temeiul articolului 3 sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit în temeiul articolului 4 nu este respectată; sau
 - (b) există indicii că numerarul, indiferent de valoarea vizată, are legătură cu o activitate infracțională.

(2) Decizia administrativă menționată la alineatul (1) face obiectul unei căi de atac eficiente, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern. Autoritățile competente notifică o expunere de motive ale deciziei administrative:

(a) persoanei care are obligația de a face declarația prevăzută la articolul 3 sau declarația de informare prevăzută la articolul 4; sau

(b) persoanei care trebuie să furnizeze informații în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) sau (2).

(3) Perioada de reținere temporară este strict limitată, în temeiul dreptului intern, la timpul necesar pentru ca autoritățile competente să stabilească dacă împrejurările cazului justifică reținerea în continuare. Perioada de reținere temporară nu poate depăși 30 de zile. După ce au efectuat o evaluare temeinică a necesității și proporționalității unei prelungiri a perioadei de reținere temporară, autoritățile competente pot decide să prelungească perioada de reținere temporară până la o durată maximă de 90 zile.

În cazul în care nu se ia o decizie în ceea ce privește reținerea în continuare a numerarului în acest termen sau în cazul în care se decide că împrejurările cazului nu justifică reținerea în continuare, numerarul este înapoiat imediat:

(a) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 3 sau 4; sau

(b) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) sau alineatul (2).

Articolul 8

Campanii de informare

Statele membre se asigură că persoanele care intră sau ies din Uniune sau persoanele care trimit numerar neînsoțit de pe teritoriul Uniunii sau care primesc numerar neînsoțit pe teritoriul Uniunii sunt informate cu privire la drepturile și obligațiile lor în temeiul prezentului regulament și elaborează, în cooperare cu Comisia, materiale corespunzătoare destinate persoanelor respective.

Statele membre se asigură că există o finanțare suficientă pentru astfel de campanii de informare.

Articolul 9

Furnizarea de informații către unitatea de informații financiare

(1) Autoritățile competente înregistrează informațiile obținute în conformitate cu articolul 3 sau cu articolul 4, cu articolul 5 alineatul (3) sau cu articolul 6 și le transmit unității de informații financiare a statului membru în care au fost obținute, în conformitate cu normele tehnice menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c).

(2) Statele membre se asigură că unitatea de informații financiare a statului membru în cauză face schimb de astfel de informații cu unitățile de informații financiare relevante ale celorlalte state membre, în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849.

(3) Autoritățile competente transmit informațiile prevăzute la alineatul (1) în cel mai scurt timp posibil și, în toate cazurile, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data la care informațiile au fost obținute.

Articolul 10

Schimbul de informații între autoritățile competente și cu Comisia

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite, prin mijloace electronice, autorităților competente din toate celelalte state membre următoarele informații:

(a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);

(b) informațiile obținute în temeiul articolului 6;

(c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională;

(d) informații de risc anonimizate și rezultatele analizei riscurilor.

(2) În cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile menționate la alineatul (1) se transmit, de asemenea, Comisiei, Parchetului European – de către statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939 și în cazul în care acesta este competent să acționeze în temeiul articolului 22 din respectivul regulament, precum și Europol, în cazul în care acesta este competent să acționeze în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2016/794.

- (3) Autoritatea competentă transmite informațiile menționate la alineatele (1) și (2) în conformitate cu normele tehnice menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c) și utilizând formularul menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (d).
- (4) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la alineatul (2) se transmit în cel mai scurt timp posibil, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data la care respectivele informații au fost obținute.
- (5) Informațiile și rezultatele menționate la alineatul (1) litera (d) se transmit la fiecare șase luni.

Articolul 11

Schimbul de informații cu țări terțe

- (1) În sensul prezentului regulament, statele membre sau Comisia pot transmite unei țări terțe următoarele informații, în cadrul asistenței administrative reciproce, sub rezerva acordării unei autorizații scrise de către autoritatea competentă care a obținut inițial informațiile, cu condiția ca o astfel de transmitere să respecte dreptul intern și dreptul Uniunii privind transferul de date cu caracter personal către țări terțe:
- (a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);
- (b) informațiile obținute în temeiul articolului 6;
- (c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu activități de spălare a banilor sau finanțare a terorismului.
- (2) Statele membre notifică Comisiei orice transmitere de informații în temeiul alineatului (1).

Articolul 12

Secretul profesional și confidențialitatea și securitatea datelor

- (1) Autoritățile competente asigură securitatea datelor pe care le-au obținut în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6.
- (2) Toate informațiile obținute de către autoritățile competente intră sub incidența obligației de secret profesional.

Articolul 13

Protecția datelor cu caracter personal și perioadele de păstrare

- (1) Autoritățile competente acționează în calitate de operatori ai datelor cu caracter personal pe care le obțin în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6.
- (2) Prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentului regulament are loc numai în scopul prevenirii și combaterii activităților infracționale.
- (3) Datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6 se accesează numai de către personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților competente și sunt protejate în mod adecvat împotriva accesului sau transmiterii neautorizate. Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 9, 10 și 11, informațiile nu pot fi divulgate sau transmise fără autorizarea expresă a autorității competente care le-a obținut inițial. Cu toate acestea, această autorizare nu este necesară în cazul în care autoritățile competente sunt obligate să divulge sau să transmită datele respective în conformitate cu dispozițiile dreptului intern al statului membru în cauză, în special în legătură cu procedurile judiciare.
- (4) Autoritățile competente și unitatea de informații financiare stochează datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6 pentru o perioadă de cinci ani de la data la care datele au fost obținute. La expirarea perioadei respective, aceste date cu caracter personal se șterg.
- (5) Perioada de păstrare poate fi prelungită o singură dată, cu o nouă perioadă care nu poate depăși alți trei ani, în cazul în care:
- (a) după ce a efectuat o evaluare detaliată a necesității și a proporționalității acestei rețineri suplimentare și consideră că aceasta este justificată pentru îndeplinirea sarcinilor sale cu privire la combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului, unitatea de informații financiare stabilește că este necesară acea reținere suplimentară; sau
- (b) după ce au efectuat o evaluare detaliată a necesității și a proporționalității acestei rețineri suplimentare și consideră că aceasta este justificată pentru îndeplinirea sarcinilor lor cu privire la asigurarea unor controale eficiente în ceea ce privește obligația de declarare a numerarului însoțit sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit, autoritățile competente stabilesc că este necesară acea reținere suplimentară.

*Articolul 14***Sancțiuni**

Fiecare stat membru prevede sancțiuni care se aplică în cazul nerespectării obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3 sau a obligației de informare cu privire la numerarul neînsoțit prevăzută la articolul 4. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

*Articolul 15***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 2 decembrie 2018.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 16***Acte de punere în aplicare**

- (1) Comisia adoptă următoarele măsuri, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor de către autoritățile competente:
 - (a) modele pentru formularul de declarare menționat la articolul 3 alineatul (3) și pentru formularul de informare menționat la articolul 4 alineatul (3);
 - (b) criteriile pentru cadrul comun de gestionare a riscurilor menționat la articolul 5 alineatul (4) și, mai precis, criteriile în materie de risc, standardele, precum și zonele prioritare de control, pe baza informațiilor transmise în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (d), precum și a politicilor și a bunelor practici internaționale și ale Uniunii;
 - (c) normele tehnice pentru schimbul eficace de informații în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (3) și al articolului 10 din prezentul regulament, prin intermediul SIV instituit prin articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 515/97;
 - (d) modelul de formular pentru transmiterea informațiilor menționate la articolul 10 alineatul (3); și
 - (e) normele și formatul care urmează să fie utilizate de către statele membre pentru a furniza Comisiei informații statistice anonimizate privind declarațiile și cazurile de încălcare, în conformitate cu articolul 18.
- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

*Articolul 17***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un Comitet pentru controlul numerarului. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 18***Transmiterea informațiilor referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament**

- (1) Până la 4 decembrie 2021, statele membre transmit Comisiei următoarele:
- (a) lista autorităților competente;
 - (b) detaliile privind sancțiunile prevăzute în temeiul articolului 14;
 - (c) informații statistice anonimizate privind declarațiile, controalele și cazurile de încălcare, utilizând formatul menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (e).
- (2) Statele membre notifică Comisiei orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în termen de cel mult o lună de la intrarea în vigoare a modificărilor respective.

Informațiile menționate la alineatul (1) litera (c) se furnizează Comisiei cel puțin la fiecare șase luni.

- (3) Comisia pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre informațiile menționate la alineatul (1) litera (a), precum și orice modificări ulterioare ale informațiilor, în conformitate cu alineatul (2).
- (4) Comisia publică anual, pe site-ul său internet, informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (c), precum și orice modificări ulterioare ale acestor informații, în conformitate cu alineatul (2), și informează utilizatorii, într-o manieră clară, cu privire la controalele privind numerarul care intră sau iese din Uniune.

*Articolul 19***Evaluare**

- (1) Până la 3 decembrie 2021 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, pe baza informațiilor primite periodic de la statele membre, un raport privind aplicarea prezentului regulament.

În special, raportul menționat la primul paragraf evaluează:

- (a) dacă ar trebui să fie incluse și alte active în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (b) eficacitatea procedurii de informare cu privire la numerarul neînsoțit;
- (c) necesitatea revizuirii pragului pentru numerarul neînsoțit;
- (d) eficacitatea fluxurilor de informații menționate la articolele 9 și 10 și, în special, cea a utilizării SIV sau existența unor obstacole în calea schimbului rapid și direct de informații compatibile și comparabile între autoritățile competente și cu unitățile de informații financiare; și
- (e) dacă sancțiunile prevăzute de statele membre sunt eficace, proporționale și disuasive și dacă sunt în concordanță cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene și în ce măsură acestea au, la nivelul întregii Uniuni, un efect de descurajare echivalent în ceea ce privește încălcarea prezentului regulament.

- (2) Raportul menționat la alineatul (1) include următoarele informații, dacă acestea sunt disponibile:

- (a) o centralizare a informațiilor primite de la statele membre cu privire la numerarul asociat cu activități infracționale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii; și
- (b) informații privind schimbul de informații cu țările terțe.

*Articolul 20***Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005**

Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 21***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 iunie 2021. Cu toate acestea, articolul 16 se aplică de la 2 decembrie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

K. EDTSTADLER

—

ANEXA I

Mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite care sunt considerate numerar în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctele (iii) și (iv)

1. Mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate:
 - (a) monede cu un conținut de aur de cel puțin 90 %; și
 - (b) lingouri, cum ar fi bare, pepite sau bulgări, cu un conținut de aur de cel puțin 99,5 %.
 2. Carduri preplătite: *pro memoria*
-

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1889/2005	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
—	Articolul 4
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 6
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 7
—	Articolul 8
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 6	Articolul 10
Articolul 7	Articolul 11
Articolul 8	Articolul 12
—	Articolul 13
Articolul 9	Articolul 14
—	Articolul 15
—	Articolul 16
—	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 10	Articolul 19
—	Articolul 20
Articolul 11	Articolul 21
—	Anexa I
—	Anexa II